

РЕШЕНИЕ

№ 11498

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **971** по описа за **2026** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от „КА СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, С.-ГРАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Красно село,[жк], [улица], представлявано от Управителя Г. Д. Г., чрез адв. Л. Б., вписана в САК, със съдебен адрес: [населено място], район О., [улица], вх. Б, ет.3, ап. 13, срещу Решение № 3974 от 03.11.2025 г., постановено по а.н.д. № 9486/2025 г. по описа на СРС, НО, 14-ти състав, с което е потвърдено НП № 42-0013227/28.04.2025 г., издадено Началник на Областен отдел “Автомобилна администрация” – С.. С НП на основание чл. 104, ал 7, пр. 2 от ЗАвПр на „КА СТРОЙ ГРУП“ ЕООД е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 2000.00 лева за нарушение на чл. 91 в, т.2 от ЗАвПр.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно.

Предвид това се иска, съдът да се произнесете с Решение, с което да отмени изцяло Решение № 3974 от 03.11.2025 г., постановено по а.н.д. № 9486/2025 г. по описа на СРС, НО, 14-ти състав, като неправилно и незаконосъобразно, с всички произтичащи от това правни последици.

В съдебно заседание за касационният жалбоподател се явява – адв. Б., която иска отмяна на решението.

Ответникът по касационната жалба – Началник Областен отдел на "Автомобилна администрация" на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", не се явява и не се представлява в

съдебно заседание. Не ангажира становище по жалбата.

Представителят на СГП изразява мотивирано становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение Районен съд София е потвърдил Наказателно постановление № № 42-0013227/28.04.2025 г., с което на жалбоподателя на основание чл. 104, ал 7, пр. 2 от ЗАвПр е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 2000.00 лева за нарушение на чл. 91 в, т.2 от ЗАвПр.

За да постанови този резултат районният съд, въз основа на събраните гласни и писмени доказателства, е приел от фактическа страна, че на 17.01.2025 г. И. Д. С., заемащ длъжност инспектор при Областен отдел „АА“ в присъствието на свидетеля Р. С. М. извършил комплексна проверка на дружеството превозвач „КА СТРОЙ ТРУП“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] със седалище [населено място], [жк], [улица], магазин 4. При извършване на проверката на основание връчено известие за проверката, с рег. № 84-00-29-25/09.01.2025 г., относно транспортната документация на дружеството превозвач, притежаващо лиценз на Общността за товарни превози № 22040, валиден до 15.04.2030 г. констатирани, че превозвачът не представя документите, свързани с превозите на товари изисквани по т. 4.4 с известие рег. №84-00-29-25/09.01.2025 г., а именно тахографски листа, както и съхранени и архивирани данни в законоустановените срокове от дигиталните тахографи и картите на водачите в цифрово-криптиран подпис в (DDD-формат) за период от 30.01.2024 г. до 30.11.2024 г., с което е установили нарушение по смисъла на чл. 91в, т.2 от Закона за автомобилните превози.

На 17.01.2025 г. на основание чл. 91а алинеи 1, 3 и 4 от ЗАвПр служителите И. С. и Р. М. съставили констативен протокол за резултатите от извършената проверка, в който е посочено, че не са предоставени дигиталните, тахографските и картите на водачите в цифрово-криптиран подпис в (DDD-формат). Св. И. С. съставил АУАН № 347166 от 17.01.2025 година за нарушение на чл. 91 в, т.2 от ЗАвПр.

На база така съставения АУАН е издадено и НП № 42- 0013227/28.04.2025 година, Началник при ОО „ Автомобилна администрация“ наложил на дружеството „КА СТРОЙ ГРУП“ ЕООД с ЕИК: [ЕИК] административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева на основание чл. 104, ал 7 от ЗАвПр, вр. с чл. 91 в, т.2 от ЗАвПр.

От правна страна съдът е приел, че процесното нарушение е безспорно доказано от обективна страна и правилно квалифицирано, а в производството по установяването и санкционирането му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наложенията на дружеството превозвач санкция съдът е приел за съответна на закона както по вид, така и по размер. Стигнал е до извода, че процесното неизпълнение не попада в приложното поле на чл. 28 от ЗАНН, респективно, че задълженият субект не следва да бъде освободен от отговорност по този законов ред.

Решението е правилно.

Фактическата обстановка по делото е правилно установена от районния съд, въз основа на събраните по надлежния ред доказателства. Въз основа на тях правилно първоинстанционният съд е приел, че дружеството жалбоподател, като превозвач, притежаващ Лиценз на Общността за превоз на товари, не е представило за проверка пред компетентните контролни органи процесните данни – тахографски листа, както и съхранени и архивирани данни в законоустановените срокове от дигиталните тахографи и картите на водачите в цифрово-криптиран подпис в (DDD-формат) за период от 30.01.2024 г. до 30.11.2024 г., въпреки, че е било надлежно уведомено за това му

задължение с известие за проверка от упълномощен представител на дружеството жалбоподател. В известието са посочени изрично датата и мястото на проверката, както и конкретните документи, които дружеството е следвало да представи за целите на проверката.

Разпоредбата на чл. 91в, т. 2 от ЗАвП предвижда, че превозвачите, ръководителите на предприятия и лицата, извършващи превози за собствена сметка, са длъжни да съхраняват най-малко една година след тяхното приключване и да предоставят за проверка от контролните органи информацията, извлечена от паметта на дигиталния тахограф и от картата на водача. В конкретния случай, е извършена комплексна проверка на дружеството превозвач, за която жалбоподателят е бил надлежно уведомен, като изрично му е била посочена и конкретната информация, която следва да представи за целите на проверката. Като търговско дружество, притежаващо лиценз на Общността за превоз на товари, „КА СТРОЙ ГРУП“ ЕООД е било длъжно да приведе дейността си в съответствие с разпоредбите на националното ни законодателство, уреждащо автомобилните превози – ЗАвП, в т. ч. да съхранява най-малко една година след тяхното приключване и да предоставя на контролните органи информацията, извлечена от паметта на дигиталния тахограф и от картата на водача, което в случая не е сторено. По делото са събрани категорични доказателства, че с цитираните МПС и водач, в рамките на посочения период, са извършвани международни превози на товари от името и за сметка на „КА СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, от което следва, че в случая правилно е определен субектът на задължението по чл. 91в, т. 2 от ЗАвП, респ. субектът на отговорността по чл. 104, ал. 7, пр. последно от ЗАвП. Безспорно се установява, също така, че към датата на извършване на проверката, едногодишният срок по чл. 91в от ЗАвП за съхранение и предоставяне на изисканите данни не е бил изтекъл.

В кориците на делото липсват доказателства, от които да се установява, че от страна на дружеството превозвач е налице изпълнение на задължението, предвидено в чл. 91в, т. 2, предл. второ от ЗАвП, респективно не са ангажирани доказателства, опровергаващи констатираното при проверката нарушение на посочената разпоредба. От акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление се установява, че изисканата информация не е предоставена, което по същество представлява отказ да бъде предоставена, в какъвто случай административно-наказващият орган не дължи да изследва и доказва причините на отказа. Ето защо, настоящият касационен състав напълно споделя изводите на районния съд за безспорна доказаност на процесното нарушение от обективна страна. Доводите на касатора за неправилно фактическо описание на нарушение, което на свой ред не кореспондира и на правната му квалификация, касаят различни хипотези – на частично неизпълнение на задължението или на случаи, в които същото не е изпълнено по указания в известието начин. Настоящият случай представлява пълно неизпълнение, което по своята правна същност представлява отказ да се изпълни задължение към държавата.

От друга страна, съгласно чл. 104, ал. 7 от ЗАвП на превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, което не съхранява тахографските листа, разпечатките и извлечените данни от дигиталния тахограф или картата на водача за период от 365 дни или отказват да ги предоставят за проверка на контролните органи, се налага имуществена санкция в размер на 2000 лв.

Двете изпълнителни деяния по чл. 104, ал. 7 от ЗАвП са предвидени алтернативно и извършването на което и да е от тях е основание за реализиране административнонаказателна отговорност по този текст. В случая АНО е разграничил кое задължение превозвачът не е изпълнил и правилно е санкционирал дружеството с разпоредбата на чл. 104, ал. 7, предл. второ от ЗАвП. Обоснована от доказателствата по делото е и преценката на районния съд, че в

производството по реализиране отговорността на дружеството, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП и АУАН съдържат изискуемите реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 57 и чл. 42 от ЗАНН. Съдържащото се в тях фактическо описание на нарушението, е достатъчно, пълно и конкретно и позволява индивидуализацията му като административно нарушение по чл. 91в, т. 2, предл. второ от ЗАВП. Налице е пълно фактическо и правно единство между АУАН и НП, досежно описанието на административното нарушение и фактите по неговото извършване, по идентичен начин възпроизведени в съдържанието на двата акта, противно на твърдяното в касационната жалба.

Противно на тезата на касатора, преценката на РС по приложението на чл. 28 от ЗАНН е съответна на закона, а доводите на оспорващия в обратна насока са изцяло неоснователни. За да е приложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, следва да бъдат установени фактически обстоятелства, които обуславят по-ниска степен на обществена опасност на нарушението (неизпълнението в случая) в сравнение с обикновените случаи от същия вид. Такива в настоящия случай не са налице, доколкото конкретното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от изпълнения от този вид, а наличието или отсъствието на вредни последици, не са елементи от неговия състав. Касае се за формално по характера си нарушение, при което с факта на установяването му, законодателят презумира настъпването на неблагоприятни за установения обществен ред правни последици, достатъчно значими по презумпция на закона, за да подлежат на санкциониране с предвидената в правната норма административнонаказателна санкция. С оглед горепосоченото, касационният състав намира, че липсва основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Ето защо, предвид всичко изложено по-горе, като е потвърдил процесното НП, Районен съд София е постановил валидно, допустимо и правилно съдебно решение, което следва да бъде оставено в сила. При касационната проверка на същото по реда на чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира наличие на някое от отменителните основания по чл. 348 от НПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3974 от 03.11.2025 г., постановено по а.н.д. № 9486/2025 г. по описа на СРС, НО, 14-ти състав.

Решението е окончателно.